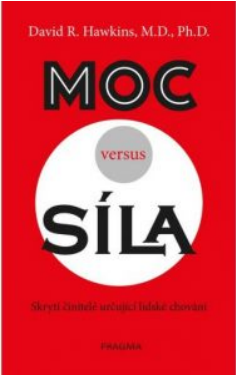

13. kapitola: Společenská moc a lidský duch

Předcházející část: 12. kapitola: Moc a sport

***

<p>Moc versus síla</p> <p>Přesměrovat a objednat knihu...</p>	<p>Práva na vydávání překladů knih Dr. Davida R. Hawkinse mají v ČR s SR dvě společnosti – Nakladatelství Pravda, je a Pragma. Nevytváříme vlastní e-shop, ale můžete náš web a naše společné neziskové akce a setkání podpořit zakoupením knihy na stránkách vydavatele. Námí vytvořené družstvo EVOLUCE, které je účetně pořadatelem neziskových akcí a setkání, získá z takto zakoupené knihy příspěvek na svoji činnost.</p> <p>Při objednávání stačí ve třetím kroku, kdy vyplňujete „Informace o vás“ rozkliknout „Zadat poznámku pro prodejce“ a napsat text „evoluce“. □ Doprava i platba je přizpůsobena pro Českou i Slovenskou republiku. Vydalo nakladatelství PRAGMA – listopad 2017</p>
---	---

***

Při povzbuzování ducha opravdového sportovce tleskáme především demonstraci všech významů slova duch: odvaha, houževnatost, oddanost, spojení s principem, projev dokonalosti, čest, úcta a skromnost. Zbavený ducha znamená skleslý na mysli, beznadějný, poražený. Co ale přesně slovo duch znamená? Kolektivní celek lidské zkušenosti může být chápán ve výrazech jako „týmový duch“ nebo když vyzýváme lidi, aby „získali ducha“. To, že duch je velmi pragmatický faktor, který může způsobit rozdíl mezi vítězstvím a porážkou, velmi dobře vědí vojenští velitelé, trenéři a šéfové, zaměstnanec nebo jiný člen skupiny, který se neztotožnil se skupinovým duchem v podniku, se brzy ocitne bez práce nebo bez skupiny.

Je tedy jasné, že *duch* má co dělat s neviděnou podstatou, která se nikdy nemění, i když se její výraz v různých situacích liší. Tato podstata je velmi důležitá. Jestliže ztratíme ducha, zemřeme – zemřeme z nedostatku toho, co inspiruje.

Klinicky se dá říct, že duch se rovná životu. Pojem *duch* může být přiřazen samotné životní energii. Duch je živoucnost, která doprovází spojení se životní energií a je jejím výrazem. Síla vysokoenergetických atraktorových vzorů je anabolická, podporující život. Jejich opaky jsou katabolické, v konečném důsledku vedou ke smrti. Opravdová duchovní moc = život = duch, zatímco fyzická síla = slabost = smrt. Jestliže jedinec

ztratil nebo postrádá vlastnosti, pro které používáme pojem *duchovní*, je zbaven lidskosti, lásky a sebeúcty. Může se stát sobeckým a násilnickým. Když se národ odchýlí od svého spojení s duchem lidství, může se ocitnout před mezinárodním soudním tribunálem.

Je běžnou chybou ztotožňovat spiritualitu s náboženstvím. Už dříve jsme poznamenali, že Ústava Spojených států, Listin, i práv a svobod a Deklarace nezávislosti jasně rozlišují mezi duchovním a náboženským. Vláda Spojených států nesmí zakládat žádné náboženství, pokud by mohlo narušit svobodu člověka. A přece tytéž dokumenty předpokládají, že vládní autorita se odvozuje od duchovních principů.

Zakladatelé velkých náboženství světa by byli šokováni hluboce neduchovními činy uskutečněnými v průběhu historie jejich jménem – nad mnohými z nich by se otřásli hrůzou. Fyzická síla vždy deformuje pravdu pro své vlastní účely. Duchovní principy, na nichž jsou založena náboženství, časem podléhají deformaci kvůli cílům přinášejícím osobní prospěch, jako jsou moc, peníze a další světské záležitosti. Duchovnost je tolerantní, zatímco přepjatá religiozita je obvykle netolerantní. Duchovnost vede k míru, přepjatá religiozita ke sporům, krveprolití a zločinům ve jménu Boha. V každém náboženství však přetrvávají duchovní základy, z nichž vzešlo. Nastane-li situace, že principy, na nichž jsou založeny celé kultury, jsou zamlženy nebo nakaženy falešnou interpretací, důsledkem je oslabení těchto kultur, stejně jako náboženství.

Abychom plně pochopili povahu této duchovní moci a to, jak vzniká a působí ve společenském hnutí, podíváme se zblízka na současnou duchovní organizaci obrovské síly a vlivu o níž je všechno veřejně známo. Je to organizace, která je nepokrytě spjata s duchem člověka, přesto tvrdí, že není náboženská. Je to 55 let stará organizace známá jako *Alcoholics Anonymous (AA)* (Anonymní alkoholici).

Duchovní síla programů o 12 krocích

Organizace Alcoholics Anonymous není pro nikoho v USA prázdný pojem, protože její členové se už počítají na miliony, ale také protože pronikla do samotného tkaniva moderní společnosti. Odhaduje se, že AA a její pobočky ovlivňují v této době nějakým způsobem život 50 procent Američanů. I tam, kde pomocné skupiny založené na programu o 12 krocích nevstupují do života přímo, ovlivňují každého nepřímo, protože posilují určité hodnoty příkladem. Prostudujme silné principy, na nichž je organizace AA založena, a prozkoumejme dopad těchto principů na širokou

veřejnost a členy Můžeme se podívat na to, co AA je, a také na to, co není, a z obojího se poučit.

Podle své preambule AA „není spojena se sektou, církví, politikou ani organizací“. Kromě toho „nemá žádné názory na vnější záležitosti“. Není pro ani proti jakémukoli jinému přístupu k problému alkoholismu. Nevyžaduje žádné poplatky ani příspěvky, neorganizuje žádné obřady, žádné vnější parády, nemá úředníky nebo zákony. Nemá žádný majetek, nemá žádné budovy. Všichni členové si jsou nejen rovni, ale všechny skupiny AA jsou autonomní a soběstačné. Také 12 základních kroků, díky nimž se členové uzdravují, je jen „doporučením“. Zabraňují použití nátlaku jakéhokoli druhu a jsou zdůrazněna hesly jako „Je to snadné“, „Nejdůležitější je první krok“ a nejvýznamnější „Žij a nech žít“.

Organizace Alcoholics Anonymous respektuje svobodu, rozhodnutí nechává na jednotlivci. Její identifikovatelné silné vzory jsou vzory poctivosti, odpovědnosti, skromnosti, služby a praktikování tolerance, dobré vůle a bratrství. AA nezastávali žádné konkrétní morální principy, nemají žádný kodex správného a špatného nebo dobrého a zlého a vyhýbají se morálnímu posuzování. AA se nesnaží nikoho ovládat, ani vlastní členy. Místo toho slouží jako mapa cesty. Ta členům říká: „Jestliže budete praktikovat tyto zásady ve všech ohledech, uzdravíte se ze své vážné a progresivní smrtelné nemoci, znovu získáte zdraví a sebeúctu a schopnost žít plodným a spokojeným životem pro sebe a ostatní.“

AA jsou původním příkladem duchovní moci těchto principů za účelem léčení beznadějných nemocí a změny destruktivních osobnostních vzorců členů. Z tohoto paradigmatu vzešly všechny následné formy skupinové terapie na základě zjištění, že skupiny lidí scházejících se na formálním základě, aby se zabývaly společnými problémy, mají obrovskou moc. Al-Anon pro manželské partnery členů AA, potom Al-Ateen

pro jejich děti, pak Gamblers Anonymous, Narcotic Anonymous, Parents Anonymous, Overeaters Anonymous a tak dále. Existuje až tři sta anonymních svépomocných organizací s programem o 12 krocích. Zabývají se všemi formami lidského utrpení. Američané se v důsledku toho všeho ve značné míře odvracejí od sebedestruktivního chování a uznávají, že tyto stavy jsou skutečně léčitelné.

Z praktického hlediska je možné počítat s velkým vlivem svépomocných organizací přinášejících nejen úlevu od lidského utrpení a obnovu rodiny, ale i ekonomický užitek – ušetří se tak miliardy dolarů. Náklady na abstinenci, sazby za krytí pojištění automobilů, sociální pojištění,

zdravotní péči a trestní systém se díky rozsáhlé změně chování vyvolané tímto hnutím značně snížily. Náklady na státem poskytované poradenství a skupinovou terapii samotnou pro miliony problematických jedinců by byly zdrcující.

Členové těchto organizací po milionech anonymně přiznávají, že přijetí omezení jejich individuálního já jim dodalo skutečnou duchovní moc a že právě tato moc způsobila jejich uzdravení – což se dosud žádnému odvětví moderní vědy včetně medicíny a psychiatrie nepodařilo.

Historie Alcoholics Anonymous

Z příběhu o vzniku a fungování prototypní organizace Alcoholics Anonymous s terapií založenou na dvanácti krocích můžeme vyvodit několik významných zjištění. Ve třicátých letech se na alkoholismus nahlíželo podobně jako v průběhu předchozích staletí, to znamená jako na beznadějnou progresivní nemoc, na kterou jsou jak lékařská věda, tak náboženství krátké. (Ve skutečnosti velký výskyt alkoholismu mezi duchovenstvem byl sám o sobě znepokojivý.) Všechny formy závislosti byly pokládány za nevléčitelné, a když dosáhly určitého stadia, oběti byly jednoduše posílány do blázinců.

Začátkem třicátých let významný americký obchodník (známý nám jako Rowland H.) hledal lék na svůj alkoholismus, ale marně. Navštívil pak známého švýcarského psychoanalytika Karla Junga a doufal, že ten ho vyléčí. Jung léčil Rowlanda H. přibližně rok. V té době pacient dosáhl určitého stupně střízlivosti. Rowland se vrátil do Spojených států plný naděje, ale znovu onemocněl alkoholismem. Rowland se vrátil zpět do Švýcarska a požádal Junga o další léčení. Jung mu skromně řekl, že ani jeho věda, ani žádné umění mu dále nepomůže, ale že v průběhu historie se někteří závislí lidé, kteří se zcela oddali nějaké duchovní organizaci a požádali Boha o pomoc, sice vzácně, ale přece jen uzdravili.

Sklíčený Rowland se vrátil do Spojených států, ale držel se Jungovy rady a vyhledal organizaci, která se tehdy nazývala Oxford Groups. Byly to skupiny jednotlivců, kteří se pravidelně scházeli a hovořili spolu o životě prožívaném podle duchovních principů velmi podobných těm, které později přijala za své organizace AA. Pomocí této terapie se Rowland skutečně uzdravil a jeho uzdravení bylo zdrojem překvapení pro Edwina T. neboli „Ebbyho“, také zoufalého alkoholika, jemuž nic nepomáhalo. Když Rowland pověděl Ebbymu, jak se vyléčil, Ebby následoval jeho příklad a i on se uzdravil. Model jedné osoby pomáhající druhé se stejným problémem

se pak rozšířil od Ebbyho k jeho příteli Billovi W. Ten byl často hospitalizován kvůli beznadějnému nevléčitelnému alkoholismu a jeho stav byl z medicínského hlediska vážný. Ebby pověděl Billovi, že jeho uzdravení je založeno na službě druhým, morální očistě, anonymitě, pokoře a podrobení se síle větší, než je on sám.

Bili W. byl ateista a považoval myšlenku podrobení se vyšší síle přinejmenším za nepřitažlivou, vlastně byla s Billovou pýchou spíše neslučitelná. V důsledku toho se ponořil do naprostého temného zoufalství. Byl alkoholem duševně posedlý a současně trpěl fyzickou alergií na něj – to ho odsuzovalo k nemoci, šílenství a smrti. Lékaři takovou prognózu otevřeně sdělili jemu a jeho manželce Lois. Bili se nakonec vzdal úplně. V tu chvíli měl hluboký zážitek nekonečného Ducha a Světla a pocítil velký klid. Té noci mohl konečně spát, a když se druhého dne probudil, cítil, že se nějakým nepopsatelným způsobem změnil.

Působení Billova zážitku potvrdil dr. William D. Silkworth, jeho lékař v tehdejší městské nemocnici na západní straně New Yorku. Silkworth vyléčil víc než 10 000 alkoholiků a během tohoto procesu získal dost moudrosti na to, aby pochopil velký význam Billova zážitku. Později seznámil Billa s klasickou knihou *The Varieties of Religious Experience* známého psychologa Williama Jamese.

Bill chtěl předat svůj dar druhým. Sám řekl: „Strávil jsem několik následujících měsíců snahou dosáhnout u řady opilců, aby vystřízlivěli, ale bez úspěchu.“ Nakonec zjistil, že je nezbytné přesvědčit subjekt o beznadějnosti jeho stavu – v moderních psychologických pojmech překonat jeho *popření*. Billovým prvním úspěchem byl dr. Bob, chirurg z Akronu v Ohio, který, jak se ukázalo, měl velký smysl pro duchovno – později se stal zakladatelem AA. Do své smrti v roce 1956 si dr. Bob nikdy nedal alkoholický nápoj (ani Bili W., který zemřel v roce 1980.) Obrovská duchovní moc odhalená díky zážitku Billa W. zasáhla do milionů životů, které se díky ní změnily. V časopise *Life*, který uvedl 100 největších Američanů, kteří kdy žili, se Billovi W. přičítá založení veškerého svépomocného hnutí.

* * *

Příběh Billa W. je typickým příběhem jedinců, kteří se stali zdrojem velké duchovní moci, neboť principy, které během své krátké kariéry vnesli do společnosti, transformovaly v průběhu dlouhých časových období život milionů lidí. Například Ježíš Kristus učil své následovníky jen

tři krátké roky, a přesto jeho učení od té doby mění celé generace západní společnosti. Setkání člověka s tímto učení je ústředním bodem západní historie posledních 2000 let. Nejvyšší kalibrace traktorových energetických polí, které jsme objevili, byly nesporně spojeny učením velkých duchovních mistrů historie.

Při přechodu od původních učení velkých mistrů k současné praxi v podobě organizovaného náboženství vždy pozorujeme pokles síly energetického pole (viz 23. kapitola). Přesto si původní principy zachovávají svůj vnitřní energetický vzor. Učení sama mají stejně hlubokou duchovní sílu, jakou vždy měla.

Duchovní moc principu zůstává v průběhu času nezměněná. Ať těmto principům plně rozumíme, nebo ne, jsou to ideály, o které lidstvo usiluje. Z našich vlastních zápasů o lepší já se učíme soucítění s těmi, kdo jsou dosud v sevření vnitřního konfliktu. Z toho vyrůstá moudrost včetně soucítění k celému lidstvu.

Jestliže mluvíme o principech pokročilé teoretické fyziky a výsledcích našeho vlastního atraktorového výzkumu, je zřejmé, že ve vesmíru, v němž je všechno spojeno se vším ostatním věcí, které bychom nikdy nedokázali udělat sami, uskutečňuje za nás neviditelná síla. Jak jsme říkali už dříve, nemůžeme vidět elektřinu, rentgenové paprsky ani rádiové vlny, ale o vnitřní síle těchto jevů víme díky jejich účinkům. Podobně stále pozorujeme působení duchovní moci ve světě myšlenek a pocitů i když dosud bylo pokládáno za nemožné měřit myšlenku.

Když pojednáváme o vysokoenergetických atraktorových polích, často na ně poukazujeme jen pomocí symbolů. Národní vlajky jsou z fyzického hlediska jen barevné obrazce na kusu látky, ale lidé jsou ochotni zemřít za to, co symbolizují. Posílení, jak jsme řekli, pramení z významu. Ty věci, které mají pro nás největší význam, pocházejí z duchovního, nikoli materiálního světa.

Už jsme viděli, že spojení s principy souvisejícími s vysokoenergetickými atraktorovými energetickými poli může vést k olympijskému úspěchu, úspěchu v obchodu, politickému vítězství na mezinárodní úrovni a uzdravení z beznadějných progresivních nemocí. Ale tytéž atraktorové vzory jsou také odpovědné za nejkrásnější hudbu, jaká kdy byla zkomponována. Jsou základem významných náboženských učení, velkolepých uměleckých děl a architektury světa a pramenem veškeré tvořivosti a génia.

Následující část: [14. kapitola: Moc v umění](#)